

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระแสโลกาภิวัตน์ที่เกิดขึ้นทั่วโลก ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ จำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษา โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ระบบการจัดการศึกษาสามารถสนองตอบความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพและเพิ่มความสามารถการแข่งขันของชาติในการก้าวเข้าสู่สังคมโลก การศึกษาที่มีคุณภาพจึงมีบทบาทและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคใหม่นี้ทรัพยากรที่สำคัญที่สุด คือ ทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ เพราะความสามารถและศักยภาพในการผลิตของแต่ละประเทศขึ้นอยู่กับองค์ความรู้ของคนในชาติ ประเทศที่มีพลเมืองที่มีการศึกษาดีย่อมได้เปรียบในการแข่งขันเสมอ ไม่ว่าจะเป็นด้านเกษตรกรรม หรืออุตสาหกรรม (ไพบุลย์ แจ่มพงษ์, 2542, หน้า 2) ดังนั้นการพัฒนาจึงควรมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาศักยภาพของคนเป็นประเด็นหลักและเครื่องมือสำคัญการพัฒนาคนก็คือ การศึกษานั้นเอง ด้วยความสำคัญของการศึกษาจึงได้มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของพลเมืองให้บุคคลมีสิทธิเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพไม่น้อยกว่า 12 ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย นอกจากนี้นโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลระบุไว้อย่างชัดเจนและแสดงเจตนารมณ์ที่จะดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 12 ปี อย่างทั่วถึง เพื่อพัฒนาคนให้มีขีดความสามารถเต็มศักยภาพมีคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540, หน้า 18)

สำหรับประเทศไทยนั้นการจัดการศึกษาภาคเอกชนได้มีบทบาทในการจัดการศึกษาของประเทศมาตั้งแต่จุดเริ่มต้นแห่งวิวัฒนาการของการศึกษาไทยที่จัดการศึกษายังมีลักษณะเป็นการศึกษาตามอัธยาศัยอยู่ในบ้าน วัด และวัง ต่อมาเอกชนก็มีส่วนร่วมในการบุกเบิกการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบที่เริ่มจากโรงเรียนเอกชนของกลุ่มศาสนาจนมาเป็นการจัดการศึกษาโดยกลุ่มบุคคลทั่วไปที่เข้ามาจัดการศึกษาในเชิงของการลงทุนทางธุรกิจ จากการศึกษาพัฒนาการของการศึกษาเอกชนปรากฏว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมากการศึกษาเอกชนได้รับความนิยมและมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประการแรกสืบเนื่องมาจากการเพิ่มจำนวนประชากรอย่างรวดเร็ว และความต้องการทางการศึกษาที่รุดหน้าตามความเจริญก้าวหน้าของประเทศและโลก ประการที่สอง เป็นจากการที่รัฐบาลไม่สามารถจัดการศึกษาให้กับประชาชนได้อย่างเพียงพอ รัฐจึงมีนโยบายส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาแบ่งเบาภาระในการจัดการศึกษาและให้การอุดหนุนแก่

การศึกษาเอกชนในรูปแบบต่างๆ ดังที่ปรากฏในการแถลงนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลทุกสมัย ว่ารัฐบาลสนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และมุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาเอกชนมีอิสระในการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ โดยเน้นบทบาทของรัฐในการส่งเสริมและสนับสนุน และจะนำระบบคูปองการศึกษามาใช้เพื่ออุดหนุนการศึกษาเอกชน (วัลลภ สุวรรณดี, และคนอื่นๆ, 2541, หน้า 2 – 4)

แนวทางปฏิบัติของสถานศึกษาเอกชนเพื่อการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 43-46 กล่าวไว้ว่า

“... การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้สนับสนุนให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสมรวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐาน (มาตรา 46) ให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคล บริหารโดยคณะกรรมการ มีอิสระในการบริหารจัดการศึกษาของเอกชนให้ความเป็นอิสระโดย มีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ (มาตรา 43) ในการดำเนินงานของสถานศึกษาเอกชน สถานศึกษาจะต้องเป็นนิติบุคคลและมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา 44) ...”

จะเห็นว่าในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544 ได้กำหนดแนวนโยบายเพื่อจัดการศึกษาเอกชนไว้ ให้เอกชนมีภาระหรือบทบาทเข้าร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษาแห่งชาติ การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการศึกษาเป็นหน้าที่หลักของรัฐบาล โดยหน่วยงานของรัฐบาลรวมถึงหน่วยงานของเอกชน ได้ดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อให้บริการแก่ประชาชน โดยรัฐมีหลักความเชื่อพื้นฐานว่า การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและมีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะมาถึง และเชื่อว่าการศึกษาจะเป็นไปในแนวทางที่ถูกต้อง เหมาะสมกับสภาพความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศจะสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้า ให้แก่สังคมไทย ทั้งยังสร้างความสมดุลและความกลมกลืนของการพัฒนาในด้านต่างๆ ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 5)

การจัดการศึกษาในประเทศไทยนั้น โรงเรียนเอกชนช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดการศึกษาเป็นเวลานาน ทำให้รัฐประหยัดงบประมาณเป็นจำนวนมาก สถานศึกษาเอกชนเมื่อจัดการศึกษาก็ทำให้เกิดการแข่งขัน และเปรียบเทียบระหว่างการจัดการศึกษาของรัฐและเอกชน

และยังแข่งขันกันเองระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน จึงทำให้คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยส่วนรวมของประเทศดีขึ้น สถานศึกษาเอกชนจึงมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมมานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษาชั้น โรงเรียนเอกชนเป็นผู้นำในการจัดการศึกษา มาโดยตลอด แต่ข้อจำกัดอย่างหนึ่งของโรงเรียนเอกชนก็คือการที่ผู้ปกครองจะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชนนั้น ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่าสถานศึกษาในสังกัดอื่นๆ เมื่อเกิดภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่แตกขึ้นในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2540 มีผลกระทบต่อด้านสังคม การเมือง วัฒนธรรมและด้านอื่นๆ ตามมา และย่อมมีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชน ทั้งนี้จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้ปกครองของจุฬารัตน์ ประจงพงศ์พันธ์ (2546, หน้า 120) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชนของผู้ปกครองในระดับมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษาด้านการบริหารโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสดงผลงานที่ครู ด้านการอำนวยความสะดวกและการบริการ และด้านการรักษาความเป็นปลอดภัย รองลงมาคือระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษาด้านความมีชื่อเสียง ด้านทำเลที่ตั้ง อาคารสถานที่ และด้านวิธีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเรียน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลในระดับปานกลางคือปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา สอดคล้องกับกัญจิกา กิตติเอกชัย (2546, หน้า 1) ซึ่งได้การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในจังหวัดภาคใต้ พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน (หลักสูตรพิเศษ ชื่อเสียง อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม การประชาสัมพันธ์ กฎ ระเบียบวินัยของโรงเรียน) ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง (ความต้องการของผู้ปกครอง ค่านิยมและกลุ่มอ้างอิง) ปัจจัยเกี่ยวกับโอกาสในอนาคต (โอกาสในการได้รับทุนการศึกษา โอกาสในการศึกษาต่อ โอกาสในการเพิ่มรายได้) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในจังหวัดภาคใต้ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี (สมจิต เรืองวิไล, 2551 สิงหาคม 14) พบว่าการบริหารงานของโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรีนั้นได้ดำเนินการตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยโรงเรียนเอกชนในสังกัดได้รับการอุดหนุนงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษาเอกชน และพบว่าการจัดการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่งมีการบริหารจัดการไม่แตกต่างกัน

จากสถานการณ์ความไม่แน่นอนของบ้านเมืองในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวม และผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาถึง การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี เป็นปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับหลักการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชน โดยกำหนดสถานภาพของผู้ปกครองคือ อาชีพ การศึกษา รายได้ และอายุ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงกลยุทธ์และหาแนวทางการ

พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชนต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ปกครอง ตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสิงห์บุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตาม อาชีพ ภูมิภาคการศึกษา รายได้ และอายุของผู้ปกครอง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสิงห์บุรี ใน 8 ด้าน คือ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ค่าธรรมเนียมการเรียน ชื่อเสียงของโรงเรียน คุณลักษณะของครู การจัดสภาพแวดล้อม ลักษณะของโรงเรียน การอำนวยความสะดวกและการบริการ และทำเลที่ตั้งของโรงเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารโรงเรียน ในการใช้แนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรีนำมาวิเคราะห์ พิจารณาปรับปรุงการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง อันจะส่งผลให้จำนวนนักเรียนที่จะเข้าเรียนเพิ่มสูงขึ้น อีกทั้งเป็นการกำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐานต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ปกครองนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดสิงห์บุรี ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2551 จากโรงเรียนจำนวน 11 โรงเรียน ได้นักเรียนจำนวน 4,031 คน เฉพาะการศึกษาระดับช่วงชั้นที่ 1 - 4 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี, 2551)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรมีจำนวนที่แน่นอน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จากการใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane) ในการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง (สุวีย์ ตีริโกคาภิรมย์, 2546, หน้า 445) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 0.05 ได้กลุ่ม

ตัวอย่าง 364 คน การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ชั้นแรกจะทำการสุ่มแบบชั้นภูมิเพื่อให้ทุกโรงเรียนมีโอกาสได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้แก่

2.1.1 อาชีพ

- 1) ข้าราชการ
- 2) เอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ
- 3) เจ้าของธุรกิจ
- 4) เกษตรกร
- 5) รับจ้าง

2.1.2 วุฒิการศึกษา

- 1) ป. 6, ม.3, ม.6, ปวช.
- 2) ปวส. ปวท.
- 3)ปริญญาตรี
- 4) ปริญญาโท
- 5) สูงกว่าปริญญาโท

2.1.3 รายได้

- 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท
- 2) 10,000 – 15,000 บาท
- 3) 15,001 – 20,000 บาท
- 4) 20,001 – 25,000 บาท
- 5) มากกว่า 25,000 บาท

2.1.4 อายุ

- 1) ต่ำกว่า 25 ปี
- 2) 25 – 35 ปี
- 3) 36 – 45 ปี
- 4) 46 – 55 ปี
- 5) มากกว่า 55 ปี

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่

2.2.1 สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.2 ชื่อเสียงของโรงเรียน

2.2.3 การเอาใจใส่ของครู

2.2.4 การจัดการเรียนการสอน

2.2.5 ค่าธรรมเนียมการเรียน

2.2.6 การอำนวยความสะดวกและการบริการ

2.2.7 การจัดสภาพแวดล้อม

2.2.8 ท่าเลที่ตั้งของโรงเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การศึกษาเอกชน หมายถึง การศึกษาที่จัดขึ้นโดยบุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล นิติบุคคล หรือมูลนิธินอกเหนือจากการจัดโดยภาครัฐ

2. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา ญาติ หรือผู้ทำหน้าที่เลี้ยงดู เอาใจใส่ ให้การอุปการะและอบรมสั่งสอนเด็กอย่างใกล้ชิด และมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำบุตรหลานเข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. การตัดสินใจของผู้ปกครอง หมายถึง การที่บิดา มารดา ญาติพี่น้อง หรือผู้ทำหน้าที่เลี้ยงดูนักเรียนที่กำลังอยู่ในสถานศึกษาเอกชน ในจังหวัดสิงห์บุรี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 มีอำนาจหน้าที่ทางการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาต่อ ในอันที่จะเลือกส่งนักเรียนและเลือกเข้าเรียนต่อในระดับการศึกษาพื้นฐาน ด้วยวิธีการใช้ข้อมูลต่างๆ พิจารณาการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อส่งผลให้ตนสามารถบรรลุเป้าหมายได้สูงสุด ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ด้านเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง การที่ผู้ปกครองและนักเรียนพิจารณาเลือกโรงเรียนโดยเกี่ยวข้องกับ การมีรายได้ของผู้ปกครองน้อยลงหรือเท่าเดิม และผู้ปกครองตกงาน การแก้ปัญหาของผู้ปกครองกลุ่มนี้ คือ ต้องให้บุตรหลานออกจากระบบโรงเรียน เพราะไม่สามารถหาเงินมาเป็นค่าเล่าเรียน ค่าสื่อแบบเรียน ค่าเสื้อผ้า และค่าอาหารกลางวันได้

3.2 ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน หมายถึง การที่ผู้ปกครองพิจารณาเลือกโรงเรียนโดยเกี่ยวข้องกับผลงาน เกียรติยศ ความภาคภูมิใจของโรงเรียนที่ได้รับการยอมรับจากสังคมซึ่งปรากฏออกมาให้ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชนได้เห็น ผ่านการประชาสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ เช่น วารสารของโรงเรียน แผ่นป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์

3.3 ด้านการเอาใจใส่ของครู หมายถึง การที่ผู้ปกครองและนักเรียนพิจารณาเลือกโรงเรียนโดยเกี่ยวข้องกับครูในการให้ความสนใจ ให้ความรัก ความเมตตา การเห็นอกเห็นใจนักเรียน การดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอและทั่วถึง ตลอดจนเป็นที่ปรึกษาปัญหาของนักเรียน

3.4 ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การที่ผู้ปกครองและนักเรียนพิจารณาเลือกโรงเรียนโดยเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ครูจัดให้นักเรียน การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล รวมทั้งการส่งเสริมทักษะในด้านต่างๆ ให้กับนักเรียน

3.5 ด้านค่าธรรมเนียมการเรียน หมายถึง การที่ผู้ปกครองและนักเรียนพิจารณาเลือกโรงเรียนโดยเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บจากผู้ปกครองและนักเรียนเป็นรายภาคเรียน ภาคเรียนละ 1 ครั้ง เช่น ค่ากิจกรรมเสริมพิเศษต่างๆ ค่าอุปกรณ์การศึกษาที่โรงเรียนจัดให้

3.6 ด้านการอำนวยความสะดวกและบริการ หมายถึง การที่ผู้ปกครองและนักเรียนพิจารณาเลือกโรงเรียนโดยเกี่ยวข้องกับการจัดบริการด้านสาธารณูปโภค การจัดบริการโภชนาการ การบริการสุขภาพอนามัย การจัดบริการห้องสมุด การบริการโสตทัศนูปกรณ์ การบริการที่ทางโรงเรียนจัดบริการรถรับส่งนักเรียน ให้ผู้ปกครองที่มีความต้องการจะให้บุตรหลานขึ้นรถโรงเรียน โดยทางโรงเรียนคิดค่าบริการเป็นรายเดือน ในราคาที่เหมาะสม และทางโรงเรียนจัดบริการอาหารกลางวันที่ถูกหลักโภชนาการแก่นักเรียนทุกคนโดยคิดค่าบริการเป็นเทอมในราคาที่เหมาะสม

3.7 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม หมายถึง การที่ผู้ปกครองและนักเรียนพิจารณาเลือกโรงเรียนโดยเกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้ร่มรื่นดูเป็นบรรยากาศของสถานศึกษา มีอาคารและบริเวณดี เช่น การปลูกต้นไม้ การมีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา จุดพักผ่อน การจัดตั้งห้องน้ำ การจัดทำที่นั่งของผู้ปกครอง โรงอาหาร

3.8 ด้านทำเลและที่ตั้งโรงเรียน หมายถึง การที่ผู้ปกครองและนักเรียนพิจารณาเลือกโรงเรียนโดยเกี่ยวข้องกับสถานที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในเขตบริการที่ใกล้บ้าน เดินทางสะดวก และอยู่ในแหล่งชุมชนที่ปลอดภัย ปราศจากเสียงรบกวน และอยู่บริเวณที่มีสาธารณูปโภคครบทั้ง น้ำประปา ไฟฟ้า การจราจรมิได้หลายเส้นทาง

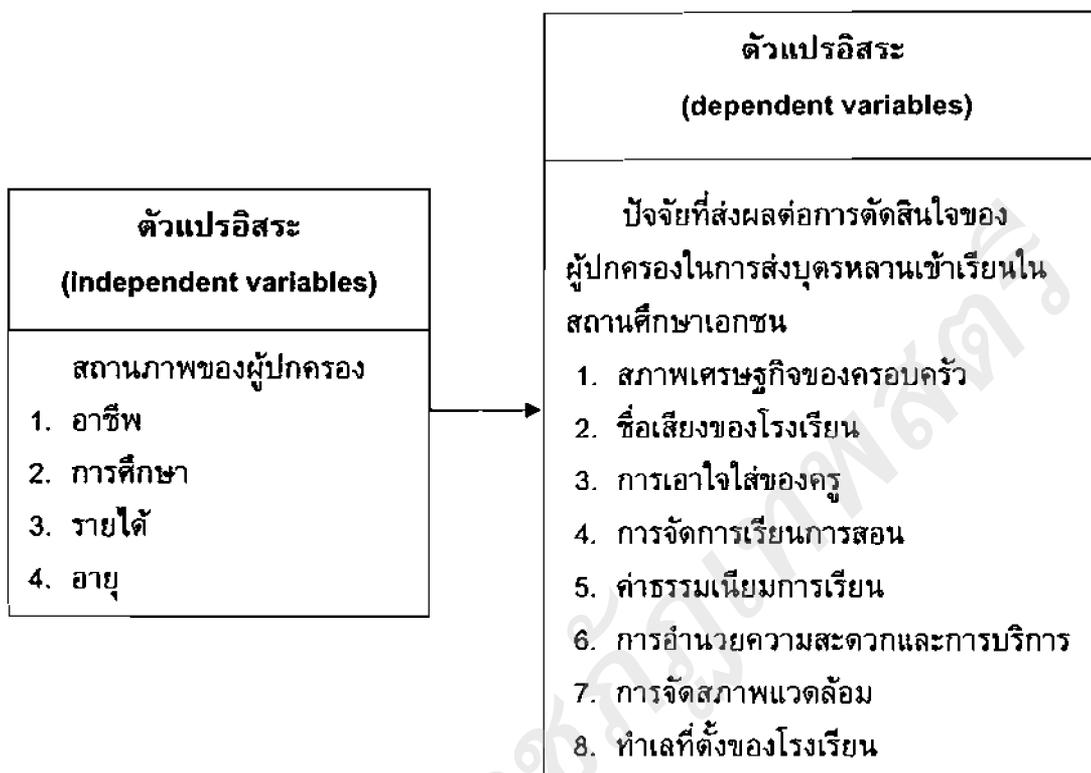
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดจากเอกสารงานวิจัยและแนวคิดนักวิชาการศึกษาหลายท่าน เพื่อศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชน สรุปเป็นกรอบความคิดได้ดังนี้

ในเรื่องการที่ผู้ปกครองได้พิจารณาตัดสินใจเลือกส่งนักเรียนให้ได้รับการศึกษาอบรมในโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดของ วิศิษฐ์ วิเศษเชียรกุล (2541, หน้า 58) เนื่องมาจากคุณภาพในการจัดการศึกษาจนสามารถสร้างความน่าเชื่อถือ ความศรัทธาแก่ผู้ปกครองในอันที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียน ทำให้โรงเรียนมีโอกาสคัดเลือกเด็กที่มีคุณภาพซึ่งจะส่งผลต่อไปยังคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองทำให้โรงเรียนมีชื่อเสียง มีเด็กต้องการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ยังได้นำแนวคิดจากกระทรวงศึกษาธิการ (2539, หน้า 11) ในเรื่องชื่อเสียงของโรงเรียน ซึ่งได้กำหนดแนวดำเนินงาน 10 ประการ คือ ผู้บริหารงานโรงเรียนมีจิตสำนึกในการพัฒนาปรับปรุง เปลี่ยนแปลงและยกระดับการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของสังคม มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน เป็นโรงเรียนที่มีความพร้อม มีสื่ออุปกรณ์การ

เรียนการสอนครบครัน มีบุคลากรครูผู้สอนครบตามเกณฑ์ องค์การท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีการเก็บค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษาอย่างครบครัน มีการส่งเสริมให้บุคคลหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการของสถานศึกษา มีการวัดผลประเมินผลทางการศึกษาเป็นโรงเรียนที่ผู้นำท้องถิ่น ผู้ปกครองและนักเรียนยอมรับว่าโรงเรียนมีคุณภาพได้มาตรฐานและมีชื่อเสียงที่ดี จากแนวคิดของกองวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2545, หน้า 12) กล่าวถึงการดูแลเอาใจใส่นักเรียนที่ครูต้องให้ความรักและเมตตาศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอภาคกัน แนวคิดจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2546, หน้า 6) ในเรื่องค่าใช้จ่ายที่กำหนดอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเรียน ค่าธรรมเนียมอื่นๆ ซึ่งทางโรงเรียนได้เรียกเก็บจากผู้ปกครองและนักเรียน โดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญและจากแนวคิดของ วิจิต สุรัตน์เรืองชัย (2541, หน้า 144 - 145) ในเรื่องการจัดบริการว่าเป็นการดูแลเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของบุคคลในโรงเรียนและนักเรียนให้อยู่อย่างมีความสุข ความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนอง ได้แก่ การจัดบริการด้านสาธารณสุขปฐมภูมิ การบริการโภชนาการ การจัดบริการสุขภาพอนามัย การจัดบริการห้องสมุด การจัดบริการโลหิตศุนุปกรณ์ การจัดบริการแนะแนวและการจัดกิจกรรมสหกรณ์ในสถานศึกษา

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้ประยุกต์และกำหนดกรอบความคิดเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชน โดยผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรตาม 8 ด้าน คือ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ชื่อเสียงของโรงเรียน การเอาใจใส่ของครู การจัดการเรียนการสอน ค่าธรรมเนียมการเรียน การอำนวยความสะดวกและการบริการการจัดสภาพแวดล้อม และทำเลที่ตั้งของโรงเรียน มาเป็นแนวทางสร้างเครื่องมือศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ปกครองตัดสินใจส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสิงห์บุรี ดังภาพที่ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสิงห์บุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตาม อาชีพ วุฒิ การศึกษา รายได้ และอายุของผู้ปกครอง